

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Pogled v Črno Goro.

Leta 1851. je menda bilo, da je prejšnji vladika črnogorski, sloveči pesnik Njeguš prišel v Florencijo ter bil tukaj zlasti v višjih krogih drag gost. Povabil ga je k sebi tudi velikan bogatstva, baron Rotschild. Pri obedu je tekkel jako živ pogovor o Črni Gori. V tem pogovoru Rotschild vladiko povpraša: „Ali v Črni Gori kujete tudi novce?“ Na to reče odgovorni in bistroumni Njeguš: „Ko bi se novci mogli kovati od kamena, že davno bi jih jaz bil kovati pričel.“

Nehote pridejo človeku na misel te resnične besede, kadar iz novejših dnij kaj čita o Črni Gori, zlasti ako v roko vzame jedine črnogorske novine, uradni „Glas Crnagorca“. V veselji se človek spomina žalostnih dnij, in ko se govori o napredovanju kake države, rad se duh nazaj ozira v dobo, ko je življenje iste države imelo še samo temne strani. Koliko se je vse premenilo v tridesetih letih na črnogorski zemlji! Nekdaj je dobri vladar Njeguš sredi bogatih gostij potožil, da je vsa črnogorska imovina sinji kamen, sinje kamenje da je Črnogorcev tekoči kapital. Danes ta dan pa je mnogo drugače. Več ko leto dnij ne izide skoro nobena številka črnogorskega glasila, da se v njem ne bi pretresala javna, zelo važna vprašanja, ki globoko zasekavajo v bistvene osnove narodne blaginje, ki hoté dati črnogorskemu narodnemu gospodarstvu modérno podlago in sposobnost, da se jame uvaževati tudi izven črnogorskih mejnikov. To pa nam kaže, da črnogorski svet ima tudi nekaj zelenic, ne le sinje kamenje, da ima blagostanje črnogorsko svojo dobro zaslombo v prirodi sami. A ne samo to, tudi črnogorski denar ima zagledati beli dan, skrbi se, da se „u glavnoj knjigi novčanoga tržišta svjetskog otvori i za Crnu goru mala stranica“, pisal je „Glas Crnagorca“ še vlansko leto.

Življenje ki se sedaj razvija na kamenitih tleh črnogorskih, na najslabšem kraju balkanskega polotoka, zasluži našo pozornost. Nauk zgodovine, poslušajmo ga! Sto in sto let je narod roboval, nagin gladen, ker kamenja svoje matere zemlje ni mogel okopavati, neprestano stoječ na braniku ob meji. Konečno pa je prestal borbo in dočkal čase, da svoje dragocene moči lahko uporablja za svoj narodni napredek gmotni in duševni. Mi slovanski

rodovi na jugu imamo to nesrečo, da se ne moremo posvetiti kulturnemu delu z vsemi svojimi mislimi in močmi, četudi smo vsi prepričani, da sebi in potomstvu le tedaj pripravimo ugodniše življenje, da nas bode zgodovina le tedaj ugodno sodila, ako pospešujemo pogoje blagostanja in slave s kulturnim delom. Brez prenehanja so nas vse še do najnovejše dobe tlačili sovražni sosedje, proti katerim je bilo treba braniti naše življenje, naš goli obstanek in tritati torej dobre naše moči za obrambo. Koliko pa je kulturnega hrepenenja v malih rodovih slovanskih, pokazalo se je že kmalu potem, ko so nekateri bili osvobojeni v zadnji preslavni boji. Komaj je bilo zopet mogoče v miru živeti na svoji lastnini, takoj so odložili osvobodenci svoje fizične moči in opasali si uma svetle meče, da se pripravljajo narodno svojo kulturo. Tako so tudi storili sinovi hladnega kamena črnogorskega.

Tudi v Črno Goro so torej posijali prvi žarki kulturnega, veselo oživljajočega napredka. Da pa padajo na zdravo zemljo, treba je najprvo to prirediti. Dosedaj je bilo v Črni Gori težko živeti, majhne so smele biti prebivalstvu tudi potrebe. Zemlja ni kaj vrednega rodila, ker ni bilo časa, da bi se z njo pečali. Tu je treba torej najprvo pričeti. Pričeti treba z umnim kmetijstvom, zemljedelstvom, živinorejo in gospodarstvom. Da pa bode res odtod izvirala dobiček, skrbeti je za dobrega posredovalca mej producentom in konsumentom, to je za živahno trgovstvo, a še poprej za prikladna občila in dobre pota, brez katerih trgovstvo napredovati ne more. Na ta se tudi ozbiljno dela v črnogorski državi, zlasti zadnji čas, ko se je njena vlada obrnila od mejnarodnih vprašanj proč in se z večjo pozornostjo jela ozirati na domače potrebe. V tem zmislu prinaša „Glas Crnagorca“ pozitivne in praktične predloge, ki utegnejo izvirati iz merodajnih krogov črnogorskih.

Ako bode vlada črnogorska tudi na dalje obračala svojo skrb v povzdigo narodnega gospodarstva in bode vnanji svet imel priliko spoznavati voljo in moč Črnogorcev tudi na polji duševnem in gospodarskem, potem ni dvojbe, da bode zaupanje v Črno Goro raslo in zasejalo se tudi sploh po svetovnem trgu. Zaupanje to jej pridobi prijatelj in podpornik, donese jej gospodarskega kredita, ki je napredku sleharne države važno pospešilo. Nadejati

se je, da se bode tudi tu obnesla slavna črnogorska vztrajnost in da bodo Črnogorci tudi v gospodarski zgodovini nastopali s tistim pogumom, ki jih je do tako lepih uspehov privedel v mejnarodni politiki. Že to, kar se je dosedaj na to stran zgodilo v samosvoji Črni Gori, more nam potrditi veselo in dobrohotno nadéjo.

M.

Politični razgled.

Norranje dežele.

V Ljubljani 9. julija.

Kakor „Politik“ javlja, snide se **državni zbor** v drugej polovici septembra, da konča adresno debato in voli delegacije. Morda bode finančni minister predložil budget tudi že v septembru, da bodo poročevalci imeli čas izdelati svoja poročila, dokler se zopet snide zbor.

Z ustanovitvijo lista v vseh slovanskih jezikih, kar so sklenili slovanski zastopniki na **Velegradu**, najbrž ne bode nič. Poljski listi že odgovarjajo Poljakom, naj bi ne sodelovali pri tem listu. Namen temu listu bi bil pred vsem odpravljati spore in nesporazumljenja mej Slovani, kar je gotovo hvale vredno. Poljaki pa nečejo nič slišati o kakem sporazumljenju z Rusi.

Naučni minister podelil je ljudski šoli „Matiče školske“ v **Brnu** pravico javnosti. Sedaj ima Brno v vsakem okraju jedno javno česko ljudsko šolo.

Česki listi izjavljali so svojo nevoljo, da Poljaki neso po svojih časopisih zavrnili ultranemških nakan, da bi se **Galicija** izločila iz dežel, v državnem zboru zastopanih, ampak so samo na to kazali, da to sedaj ni izvedljivo. „Dziennik Polski“ pa sedaj odgovarja českim listom, da Poljaki samostojnost Galicije le tako žele, da bi se Avstrija preorganizovala ne le z ozirom na poljsko narodnost, ampak tudi na zgodovinske tradicije. To se pa drugače zgoditi ne more, kakor da bi se hkratu priznala zgodovinska individualiteta českega kraljestva. Gališki deželni zbor se je že večkrat potegnil za tako organizacijo Avstrije. Da celo razširjenje deželne avtonomije na takej podlagi bi ugajalo avtonomistom. To pa, kar predlaga ultranemška frakcija, je vse kaj drugega; rada bi pridobila del avtonomistov zase, da bi ložje druge zatirala. Zveza mej Slovani in avtonomisti je premočna, da bi Poljaki podpirali tak predlog. Iz tega je razvidno, da Poljaki ne bodo glasovali za ta predlog, ampak bodo Ultranemci v tem oziru ostali popolnem osamljeni. — Ker so pri zadnjih državnozbornih volitvah nekateri gališki učitelji se zelo mešali v volilno agitacijo, poslal je deželnemu šolskemu совету naučni minister dopis, v katerem kara učitelje zaradi ta-

LISTEK.

Pariz v Ameriki.

(Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra.)

Štirintrideseto poglavje.

Norec.

(Konec.)

Jaz upam zaman; norec sem. Ko bi bil moder, storil bi, kakor store drugi spretni ljudje, udal bi se, upognil bi se, ter z nemislečo tolpo kričal. A jaz nečem ničesar vedeti o onem veselji, o onih ugodnostih, ki me le k žalosti nagibajo; rajši imam svojo ječo, svoje sanje.

V tihoti moje uborne celice me vsako jutro tolaži posebna prikazen. V daljavi opazujem vrhe, ki se zablestujejo; je jutranja zarja ki vzhaja, jutranja zarja dneva, katerega nikdar videl ne bodem. Kaj je na tem? Kaj je ona svetla točka, ki obzorje prešinja ter pred seboj bežečo senco goni? To je novi Jeruzalem, mesto bodočnosti. Tam je vse premerjeno, izginili so zadnji sledi neverske države;

osoba gospoduje, osoba kraljuje. Spoštovana od vseh, spoštuje tudi vse, neomejena oblastnica je svojih del in sama tudi za svoje življenje odgovorna; strahiti se nema ničesar kot samih zakonov. Cerkev, krščanstvo je znova zadobilo prvotno evangelijsko nezavisnost, razdrobilo je ono neprimerno verigo, v katero jo je bil na nesrečo človeškega rodu Konstantin uklenil. Krščanska cerkev je, povrnivši se k svojemu božjemu ženinu, voditeljica, tolažiteljica in upanje vsem dušam; sv. evangelij je svobodščinska listina. Odgoja, olik s polnimi rokami razširjevana, resnici odpira vsa srca. Dela krščanske ljubezni, katerih se vsi udeležujejo, odpirajo nova pota onemu nagonu združevanja, oni nujni potrebi skupnega delovanja, ki moč in velikost človeške družbe ustanavlja. Pokrajina je z nova zadobila svojo nekdanjo moč; ljubezen do ožje domovine okrepuje in podvaja ljubezen do širše. Občina je raztrla vezi, ki so jo oklepale; občina sedaj živi, deluje, kliče k sebi svoje otroke, ter jih pri sebi hrani. „Times“ neso več jedino politično glasilo francosko: novinarstvo je svobodno; vsak govori to, kar misli, in tudi misli, kar govori. Država, ograjena v prirodnih svo-

jih mejah, je le velika dobrota. Proti inostranskemu svetu je država le meč dežele, proti notranjemu svetu, v svojih mejah pa je le zakon, nič manj, nič več. Resnica, pravica, svoboda, vi se kot miroljubne zvezde svetite na tem novem nebu; pred vami zatemnele so šibe stare Evrope: sila, spletkar in laž. Francija, srečna in ponosna, razvija se v blagostanji in miru; vzgled je vsem narodom, ki ž njo tekmujejo; tam je lepo živeti, tam je sladko umreti.

To so moje sanje; v ječo mi odsevajo nekako veselo svetlobo, ki mi tudi srce ogreva. Kako krasno bode oni dan, ko bodo vse krinke padale, ko bodo norci modrijani, modrijani pa norci! Takrat okolu leta 2000 bodo pobožni božjepotniki mnogobrojni kakor mravlje, obiskovali celico, kjer sem jaz kakor drug Danijel bodočnost prorokoval. Takrat bodo tudi nekateri radovedneži, nekateri učenjaki, ki se zmeraj z nekoristnimi stvarmi pečajo, pod razvalinami preteklosti zasledovali, kaj se je pač zgodilo z nekaterimi vrstami francoskih prebivalcev, ki so kakor karlini na največo žalost vratarjev za zmeraj izginile. Povpraševali bodo, kaki ljudje so pač bili

cega postopanja, ker izvrševanje volilne pravice, njim še nikakor ne daje pravice do agitacije.

Ogersko ministerstvo notranjega razposlalo je na razna občinska predstojništva okoliščino, da naj narod opozarjajo na nalezljive bolezni okrog Velegrada in odgovarjajo od romanja k tamošnjim slavnostnim.

Vnanje države.

V Varšavo odposlala je **ruska** vlada iz Peterburga komisijo, katera ima nalog odpraviti poljsko banko in ustanoviti novo državno banko.

Nedavno smo poročali, da sta se **bolgarski** ministerski predsednik Karavelov in Cankov popolnem sporazumela in da poslednji pojde za bolgarskega diplomatskega agenta v Carigrad. Kakor pa novejša poročila javljajo, se to sporazumljenje ni doseglo. Tako je hotel Karavelov le iznebiti se svojega tekmeča, a ta neče vzprejeti ponujane mu mesta.

Občne volitve v **francosko** zbornico ne bodo pred koncem septembra. — Francija namerava v kratkem odposlati znanstveno misijo za preiskavanje Afrike. Husarski poročnik Palat v Algieru se namreč odpravlja na potovanje v Senegal. Od tam pojde v Bamaku, neko francosko pristanišče na Nigru, potem bode potoval ob reki doli do Timbaktu-a, in vrnil se po ozemlju divjih Tuaregov in Tonatov v Al.ier.

Bivšemu **italijanskemu** ministru notranjih zadev je kraljeva hiša nakazala letno plačo 100.000 frankov. Dosedaj dobival je 40.000 in sicer 20.000 kot pravnik civilne liste in 20.000 kot minister. Če je omenjena vest resnična, moral je Mancini imeti jako veliko zaupanje pri kroni. Potem ni čudno, da je Depretis tako energično pri raznih priložnostih se potegoval za Mancinija in zagovarjal njegovo politiko, in da se nova vlada hoče držati Mancinijeve vnanje politike, če tudi je ta pokopala šesto ministerstvo Depretisovo.

Dopisi.

Iz Celja 6. julija. (Stanje Slovencev v Celji.) Krčmarja gospoda Raimunda Koscher-ja bili so pred 2 letoma njegovi somišljeniki nekoliko razkakili in iz same jeze izstopil je iz vseh zavez, rekoč, da se ne da terorizovati. Od tega časa slinil se je nam Slovincem in dostikrat je iskal si po „Südsteierische Post“ jezo ugasiti nad svojim sovražnikom gostilničarjem Mates-om. Ko mu je pa „Deutsche Wacht“, dieses Familienblatt, kakor je ta listič imenoval, zažugala, da ako ne popusti svojih napadov, mu se bode že do živega prišlo, — ni črnil besedice več, pogum so mu precej odkupili. Mi Slovenci smo res, že dve leti sem zahajali jedino v njegovo krčmo, ne da bi mislili, da je naš, ampak zaradi tega, ker nemamo svoje krčme in bili smo mnenja, da so mu naši novi ljubi, celo pripočeli smo ga vse povsod in le nehvaležnež bi nam tega ne priznaval, da si je vsled našega prižadevanja mnogo grošev zaslužil. Nesmo samo mi iz Celja nosili njemu groše, ampak vsi došli Slovenci iz družih krajev.

5. junija t. l. je pa šel gospod Raimund Koscher volit Forreger-ja, akoravno je večkrat široko-ustno zatrjeval, da se on ne da terorizovati. Vsled tega izostalo je znabiti par Slovencev, pa drugi zahajali so vender še k njemu. Pred nekaj dnevi bili so pa v njegovi krčmi slučajno samo kaki 4 gosti in jeden izmed njih mu je rekel: Sehen Sie, die Windischen scheinen ausbleiben zu wollen“ na te besede se je pa ta nehvaležnež tako nesramno in neotesano obnašal in nam Slovincem dajal imena,

da so se gosti (ne Slovenci) le čudili, da more krčmar o svojih gostih, ki so mu nosili dve leti svoje groše, tako zaničljivo govoriti. Dejali so mu: anständig ist wenigstens das nicht“ in mislili so, da ga trka luna, ker je bil ravno mlaj. Izustil se je tako grdo, da se tukaj vse pisati ne da. Rekel je: ich brauche diese Windischen nicht, sie werden so überall herausgeschmissen, ich bin froh, wenn keiner zu mir kommt, schon meine erste Frau hat mir darüber Vorstellungen gemacht, dass ich mich mit solchen Leuten abgebe und meine zweite Frau duldet das schon gar nicht; die Windischen sollen nur zur „Stadt Wien“ gehen; denn in solche Beiseln gehören sie hienein, nicht aber in ein Hotel, wie das meinige, wenn einer noch zu mir kommt, dem gebe ich den Fuss in več enakih ljubeznivosti; tudi zarezal je na! natakario, češ, „wenn morgen diese . . . blätter „Südsteierische Post“ und „Slovenski Narod“ kommen, dieselben anstatt einzurahmen, auf den zu tragen.“

Tako, dragi moji, obnaša se krčmar, ki je doma iz Velikega Kamna pri Koprivnici, kateremu smo nosili svoje groše, zdaj jih, kakor sam pravi, ne potrebuje več od nas. No, temu možu bode lahko pomagati!

Mi Slovenci poznamo zdaj Ko-cherjevo prelepo mnenje o nas, „und ich glaube, dass eine weitere rekomanlation nicht nothwendig sei.“

Slovenci sicer nemamo svoje krčme še sedaj, pa krčmar pri „Slonu“ je vesel, če dobi gostov, postreže vsakemu prav priljudno in spoštuje vsakega gosta, če je tudi Slovenec.

Zdaj se najbolj vidi potreba „Narodnega Doma“ v Celji; Savinjska dolina je velika in vsa narodna, ne bo dolgo in zbirali se bomo na lastnih tleh. Začnimo toraj nabirati si kamenčke za narodno poslopje „Narodni dom“.

Savinjčan.

Iz Krškega 8. julija. [Izv. dop.] (Tisočletnica sv. Cirila in Metoda.) Pretečeno nedeljo je pri nas že rano zjutraj oznanovano streljanje z možnarji veliki praznik, ki se je ta dan vršil. Že pred deseto uro zbiralo se je ljudstvo iz okolice in tudi tujci so nas srečavali. Mesto pa so začeli krasiti z narodnimi trobojnicami. Točno ob deseti uri pričela se je slavnostna pridiga v glavni cerkvi. Gosp. Ivan Vesel, župnik pri sv. Duhu, naslikal nam je v jedrnatih potezah življenje in delovanje slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda, ter nam vsem v izgled priporočal njihovo neustrašljivo domoljubje. Pri veliki maši, katero je daroval preč. g. dekan in kanonik Leskovski Eduard Polak, peli so Krški pevci Nedvedovo mašo: „K Tebi srca povzdignimo“ in vse druge pesni v slovenskem jeziku.

Prava slavnost pričela pa se je še le popoldne. Proti 5. uri začeli smo se zbirati na šolskem trgu, kjer je kmalu potem začela Zagrebška godba svirati. Po 7. uri se je pa pričel koncert na Gregoričevem vrtu. Tu se je zbralo od 3 do 400 gostov, med njimi jako mnogo tujcev iz okolice. Prišli so ne le iz bližnjih krajev, ampak tudi iz Kostanjevice, Št. Jarneja, Rudolfovega, Mokronoga, Sevnice, Brežic in celo iz Zagreba. Posebno razveselilo nas je veliko število gostov (čez 20) iz Brežic, ki so s tem odločno pokazali, kako malo so ondi opravili Celjani s svojo propagando.

pripravljen storiti, kar mu oblastniki, prijatelji ali pa žena njegova ukazujejo. Poglejte le zgodovino slavnega našega prevrata! Da bi otel Francijo, da bi jej ljubezen do enakosti, pravičnosti in bratinstva ucepil, odpravil je konvent vse zakone. Konvent je Francoze uničeval, preganjal, izganjal, izvažal v tuje kraje, streljal, z giljotino glave jim odsekoval. Ali se je le jeden izmed njih upiral? Ali je dandanašnji po pravici ljudstvu kaka stvar bolj priljubljena in bolj znana kot oni neumerjoči zbor? A žalibog Francoz postane svojeglaven in hudoben, ko hitro ga norost poprime. Če ga primejo, brani se; če ga zapró, besni; govori in misli le o svojih. Tolika je duševna in npravstvena izprijenost, ki pri oslabljenih oboah iz hude nevrose izvira.

„Tako daleč je prišel tudi ubogi naš prijatelj. Na njegovo srečo čuval sem jaz sam na njim. Dvojno obilno puščanje krvi, trojno močno mečilo, kropilne kopeli v ledeni vodi povrile so mu mir, katerega je najbolj potreboval. Bolezen bode, nadejam se, izgubila svojo veliko nevarnost; če postane počasna, dokazala bode čudovite posledice, na katere nade velike glasovitosti svojega imena stavljam.“

Pri koncertu so poslušalce krasne pesni jako nautuševale, mej vsemi pa nam je najbolj dopadal veličastni zbor: „Kdo je mar“? Še posebno je to Mašekovo skladbo povzdignilo spremljevanje izvrstne Zagrebške godbe. Odlikovala sta se solista, gg. tenorist Fr. V. in Fr. M. baritonist. Jako po godu bil je poslušalcem Foersterjev četverospjev: „Njega ni“. Navdušenje pa je do vrhunca prikipelo, ko je godba začela igrati znani „Naprej“. Mej petjem in godbo zažigal se je iz Zagreba naročeni umeteljni ogenj.

Po dokončanem programu oglašil se k besedi g. dr. F. ter napije Krškim pevcem in pevovodji rekoč, da so danes sami sebe prekosili. Nadalje še omeni, kako lepo se danes vrši cela veselica brez tistega hrupa, ki vzbuja politične strasti in narodni prepir, kakor se je to pred kratkim v nekem drugem bližnjem kraju godilo. Tukaj pa se goji le petje, ki človeka razveseljuje, ter mu blaži srce.

Na to svirala je dalje godba in pričel se je ples, ki je trajal do jutra. Da se je veselica tako sijajno vršila, pripomogli so mnogo tujci in gosti, ki so se v tako obilnem številu udeležili koncerta, torej naj mi bo dovoljeno na tem mestu v imenu odbora in pevcev njim izreči „prisrčno zahvalo“. Prepričani smo, da na vsem v dolgem spominu ostane ta lepi narodni praznik. Tedaj vam vsem skupaj še jedenkrat zakličem: „Živeli!“

Objava

od Soveta St. Peterburgskega Slavjanskega Blagotvorniteljnega Obščestva.

V slovesnem zboru gg. članov St. Peterburgskega Slavjanskega Blagotvorniteljnega Obščestva 13. maja 1885 ob priliki tisočnice blažene smrti sv. Metodija, nadškofa moravskega, sklenilo se je razpisati konkurs z dvema premijama, jedna 1500, druga 500 rubljev, v spomin slovanskih prvoučiteljev za najboljša dela s sledečo temo:

„Opisati zgodovinski obris, kako so se razvijali občni slovstveni jeziki pri starih Grkih, Italikih, pri novih narodih romanskih (italijanskem, francoskem, španjskem) in germanskih (angleškem in nemškem.) Razložiti usodo cerkvenega slovanskega jezika pri različnih narodih slovanskih do najnovejšega časa. Zasledovati razširjenje českega jezika pri Slovaki in Poljaki, — poljskega v Zapadni Rusiji: pri Malo- in Belorusih, — srbskega pri Hrvatih; zasledovati kolikor je mogoče vspehe ruskega jezika od Petra Velikega ali od Lomonosova do naših dni pri Bolgari, Srbih, Hrvatih, Slovincih, Slovaki, Čehih, Lužiskih Srbih in Poljaki. Razložiti po kronološkem redu in sistematično, počenši od Križaniča do poslednjega časa mnenja slovanskih pisateljev o slovstveni slovanski vzajemnosti, o občnem diplomatičnem slovanskem jeziku in o slovstveni slovanski jedinstvi. Koncem pa mora pisatelj po prejšnjih preiskavah in zgodovinskih analogijah starih in novih izobraženih dežel si postaviti in pretresti vprašanje, je li mogoče in ali je potrebno slovstveno jedinstvo slovanskih narodnostij? Pri tem pisatelj ne sme prezirati, da so v Italiji, Španiji, Franciji, Angliji in Nemčiji že literarno obdelovali razna krajna narečja in podnarečja, pa vender to ni oviralo, da so se v teh deželah utrdili občni slovstveni jeziki.“

Dotična dela naj se dpošiljajo na Sovet tega

jezuitozrci, iznajditelji centralizovanih narodov, častitelji verske države, radikalci in opričniki v središču bodoče — — — Oče pa, ki se bode s svojimi otroci po dvoranah prirodopisnega muzeja pohajal, pokazal bode s prstom osupnjenim svojim sinovom veliko steklenico, kjer v kisu ohranjen zadnji Olybrius z vsemi svojimi redi in diplomami počiva.

Amen. Amen, AMEN, AMEN!

Petintrideseto poglavje.

Modrijan.

Dohtar Olybrius, i. t. d. i. t. d. piše gospej Dan. Lefebvrevi.

22. dne aprila 1862.

„Čislana gospa!

„Ubogi naš prijatelj trpel je mnogo; sedaj mu je nekaj boljše; je, pije, spi; volje nema več in to je bistvena stvar!

„Prekret je bil strahovit: ko hitro smo ga hoteli zdraviti, izbesnil je. To ravno je bilo posebno znamenljivo znamenje žalostne te bolezni. Francoz je prirodoma pohleven, ljubeznjiv, uljuden, vedno

„Ta trenotek je popolnem miren; peča se s pisanjem, žalibog! le pregotovo znamenje, pregotov dokaz, da je še daleč od svojega ozdravljenja. Pošljem vam to brkljarijo, katerej je dal naslov: Pariz v Ameriki. Ničesar nisem hotel iz tega odstraniti, celó psovka ne, katere je v mene namerjal in katere se na mojej osebi odbijajo ter brezuspešne na tla padajo. Vitez sedemindvajsetih redov, ud triintridesetih zunanjih akademij in dveinosemdesetih pokrajinskih društev se pač nema za slavo svojega imena bati niti časa niti zavisti. Francoze so zmeraj močno čestili ime Olybrijevo. Vender se varujte, da ne bode te neumnosti razširjali ali jih celó tiskali; nič ni bolj kužnega od izmišljene nebilice: človeški možgani so namreč slabotni in nevroza je huda bolezen, katere se je treba močno varovati. Ohranite te liste; služili vam bodo, ko ga bode morali dati blaznim proglasiti. Ne morem si misliti pametnega Francoza, svoje stoletje in svojo domovino poznajočega, da bi čital le dve strani teh sanjarij, da ne bi izrekel, da spisovatelj njih je norec in da je nujno potrebno zapreti ga.“

„Ozirajte se na vas, čislana gospa, dovolite mi,

društva (S. Peterburg, ploščad Aleksandrinskago teatra No. 7) najpoznejše do 11. maja 1888. brez imena pisateljevega, označeno s številko ali šifro.

Ime mora biti priloženo v posebnem zapečatenem pismu, v katerem se mora povedati tudi dotično številko ali šifro.

Po razsodbi se bosta za najboljša dela priznani premiji izplačali v slovesnej seji članov Slavjanskega Obščestva 14. februarja 1889, ko se bodo razpečatila pisma.

Zgoraj omenjeno delo bi smelo biti pisano v ruščini, ali v katerem koli slovanskem narečju, ali pa v kakem bolj znanem zapadno-evropskem jeziku. Ko bi društvo spoznalo za potrebno po sporazumljenji s pisateljem najboljša dela dati na svetlo (ko bi bil rokopis, ne pa tiskana knjiga), izda naj je v ruščini, ko bi tudi izvirnik ne bil ruski. Pri prisojevanju se ima posebno ozirati na sledeče kakovosti: točnost, polnoto in obdelovanje navedenih faktov, jasnost dokazov in vrednost razlaganja.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) odpustil je 108 kaznencem ostalo kazen. Izmej teh pomiloščencev jih je 7 v Kopru, 3 v Gradišči, 10 v Ljubljani, 3 pa v ženski kaznilnici v Begunjah.

— (Naučni minister baron Conrad) se bode menda vendar umaknil. Razni listi vsaj pišejo, da je zaradi svoje ostavke odpotoval v Ischl, kjer sedaj biva presvetli cesar. Kot Conradova namestnika imenujeta se Zeithammer in grof Schönborn.

— (Osobne vesti.) Gospod dr. Adalbert Gertscher, okrajni sodnik v Mariboru, imenovan je državnim pravdnikom v Celji. — Dež. sodnije svetnik J. pl. Garzarolli šel je po 40 letnem službovanji v pokoj. V Celji sta tedaj izpraznjeni dve svetniški mesti. — Avskultant Ferd. Sokol pl. Reno imenovan je sodnijskim pristavom za Kozje, avskultant dr. Vladimir Kövess pa pristavom za Vransko.

— (Misijonska slovesnost) v čast slovanskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda v cerkvi Jezusovega srca obiskuje ljudstvo prav mnogobrojno. Posebno s slovenskega Štajerskega prihaja dokaj romarjev, dohajalo bi jih še več, da ni ravno sedaj največ dela na polji in torej ljudje ne utegnejo. Vsaki dan so tri slovenske in jedna nemška propoved.

— (Sobotni dogodek) pred kazinskim vrtom bi naši nemškutarji radi navalili na slovenske dijake. Vsaj nemški dijaki, rodom Kočevci, odlikovali so se baje posebno marljivim ovajanjem slovenskih svojih sošolcev. Ovajanje samo ob sebi ni posebno lep čin, a pri tej priliki treba tudi premisliti, da mej množico broječo par tisoč ljudi, ni moči konstatovati, kdo bi bil žvižgal, da ima torej ovadba malo ali pa prav nič verodostojnosti. Čujemo, da se vrši preiskava, a da se pri njej pogreša umrlega Perone, ki je marsikoga pač očetovski okaral, a druge škode obvaroval. Ne bodemo preiskavali, so li te govorice osnovane, to pa moramo zahtevati, da se v magistratnih uradih s slovenskimi strankami slovenski občuje.

— (Gosp. Davorin Jenko) prišel je včeraj iz Belegagrada na počitnice ter se odpeljal v

da vam kaj kočljivo stvar omenim. Občutni, kakor ste, trebate največ skrbnosti: obiskujte druge ljudi, živite v družbi, kratkočasite se; dolgi čas bi vas lahko umoril. Naročim vam, da se raztresujete, razmišljujete in razveselujete. Vrnite se zopet v življenje ter se privadite nezavisnosti in osamelosti, katero vam bodo vsi vaši prijatelji radi olajševali. Ne gojite praznih nad; te bi vas le še bolj razdražile ter vam že preveč spodkopano zdravje še bolj oslabile. Ubogi doktor ne bode več videl svoje hiše. Naj se kakor boče obrne njegova bolezen, naj tudi postane slovstvena norost, ki bi bila veleumnosti podobna, vendar bode zmeraj previdno in potrebno, človeka, toli nevarnega svoji rodbini in človeški družbi sploh, natanko nadzorovati. Lehko mi verujete, čislana gospa, znanost je neizmotljiva in Olybrius se nikdar ne moti. Norost zaradi ljubezni se ozdravi, kadar je človek še mlad; stari ljudje pa za njo umrjejo; norost iz čestihlepnosti se včasih umakne starosti ali pa zaničevanju ljudi; norost za svobodo pa se nikdar ne ozdravi.

Najlepše priporočivši se, čislana gospa, ostajem

svoj rojstni kraj, v Cerklje, kjer si je sezidal lepo vilo.

— (Gosp. Rivière) tajnik francoskega društva za preosnovo kaznilnic in najboljši učenec slavnega profesorja L. Legèr-a pripeljal se je včeraj v Ljubljano, da se pouči o odnosajih Slovencev. Danes popoldne odpeljal se v Zagreb. Iz Zagreba pojde v Djakovo, Beligrad, Bosno, Hercegovino, Dalmacijo in Istro.

— (Za novo mestno ljudsko šolo v Ljubljani) prostor še ni izbran. Gg. mestni zastopniki ogledavali so te dni dotične prostore, a odločba bode težavna, ker se deloma zahteva previsoka kupnina. Tako na pr. zahteva se za Škerjančevo hišo na Poljanah (57 □ sežnjev, 400 gld. kosmatega dohodka na leto) 18.000 gld., za Piklovo hišo za Frančiškani, ki ne donaša skoro nikakega dohodka in tudi zaradi tega ni posebno prikladna, ker je zvonjenje preblizu, 40.000 gld. Pri obeh teh hišah kupil bi se za zahtevani kupnini le staybeni prostor. Najbolj bode menda kazalo, da se novo šolsko poslopje sezida na nekdanjem živinskem sejmišči.

— (Podporno in bralno društvo v Trstu) preloži je veselico v proslavo slovanskih blagovestnikov sv. Cirila in Metodija na 12. dan t. m. Spored ostane isti.

— (Zagrebski župan dr. Hofmann) poslal je v 7. dan t. m. iz Kopeli v Grundelsee svojo ostavko. Od 1. 1867 do sedaj imelo je mesto Zagreb 9 županov. Zadnji so bili: Ivan Vončina, dr. Stanko Andrijevič, Mat. pl. Mrazović in dr. Hoffmann, ki je županoval od 25. avgusta 1881 do 6. dne t. m. Plača župana Zagrebskega se spreminja. L. 1867 znašala je 2000 gld. Vončina in Andrijevič dobivala sta po 3000 gld., Mrazović imel je 6000 gld., dr. Hoffmann pa 4000 gld.

— (Za diplomovane zdravnike.) Pri delavskem društvu v Pulji razpisano je s 1. septembrom t. l. na tri leta (do 31. avgusta 1888) mesto društvenega zdravnika. Letna plača 1200 gld., odškodnina za vožnjo 300 gld. Prosilec mora biti doktor medicine, kirurgije in porodstva, dokazati najmanj petletno prakso. Prošnje do 1. avgusta t. l. pod naslovom „Direzione della Societa operaia Poiese“ v Pulji.

— (Akad. društvo „Slovenija“) na Dunaji je v seji 2. dne t. m. sklenila, da zajedno s Hrvati v akad. društvu „Zvonimir“ napravi čitalnico. Veseli nas, da so se naši mladi rojaki na tujem povzdignili do tako primerne sklepa. Čitalnica, ki bode urejena v duhu slovenske in slovanske narodnosti naših vseučiliščnikov, bode zelo koristna. Še bolj nas pa veseli, da bode nova čitalnica mladini slovenski in hrvatski vzajemna, da bode prelepa prilika, kjer se bode obeh narodov naraščaj mej sabo v jedno mer spoznaval in poučeval o razmerah iz ustnih in pismenih poročil. To bratovstvo hvalimo in priporočamo dobri bodočnosti! — „Slovenija“ je v isti seji tudi ukrenila, da se letos dá na svetlo letno poročilo društveno, s predgovorom iz zgodovine „Slovenijine“. Prav, morebiti vsaj tako dobi društvo več prijateljev, podpornikov v Slovencih.

— (Ljubljanske usmiljene sestre) pričele so te dni zidati za hiralnico v Pristavskih ulicah novo jedno nadstropje visoko poslopje, namenjeno za stanovanje hiralcem. Poslopje se bode prihodnje leto še razširilo. Stavbo prevzel je stavbeni mojster g. Faleschini.

— (Koncert v Ptujski Čitalnici) v 29. dan junija t. l. bil je, kakor nam poroča Ljubljanski rodoljub, ki se ga je udeležil, res izboren in mnogobrojno obiskan. Bilo je nad 300 osob, mej njimi mnogo rodoljubov iz okolice, tudi državni in deželni poslanec g. Božidar Raič. Posebno izvrstno peli so se mešani zbori pod vodstvom g. St. Pirnata, ki se kmalu v Ljubljano preseli. Tudi ples bil je jako živahen, zabava sploh živa in vesela, da bi jo skoro stavili Ljubljancem v vzgled. — Prav izborna pel je mešani zbor Čitalnice Ptujke v slovenski cerkvi o. o. minoritov. Pri obeh produkcijah sodelovala je kaj vrlo godba 47. pešpolka iz Maribora.

— (Kmetijska predavanja.) Potovalni učitelj za Primorsko g. prof. E. Kramar bode predaval o kmetijstvu v 12. dan t. m. v Dekanih, 19. dan t. m. v Komnu, 26. dan t. m. v Kubeđu.

— (Zaprta) je včeraj policija zakotnega pisarja Ludovika Kržišnika-a, baje zaradi raznih sleparij. Posebno sv. Jakoba predmestje osrečeval je Kržišnik s svojim delovanjem.

— (Iz Velike Doline) piše se nam v 7. dan t. m. Včeraj, 6. t. m. ob 2 uri popoldne usula se je kot orehi debela toča, dosegla je vasi Laze, Koritno, Ponikve, Veliko in Malo Dolino, Cirknik, in Ribnico, ter na polji in v vinogradih jako veliko škode naredila. Osobito vinogradi okolu Ribnice, kateri so izvrstno vinsko letino obetali, so popolnoma uničeni, ravno tako tam ležeča polja. Ljudje ne pomnijo tukaj še tako debele toče.

— (Iz Krške vasi) poroča se nam, da je v 6. dan t. m. toča pobila v Kostanjevici, pri sv. Križi in v Cerkljah. Nevihta vlekla se je dalje pod Gorjanci proti Veliki Dolini. Najboljši vinogradi, nad 1000 oral so močno poškodovani, letošnji pridelek deloma celo uničen.

— (Tour in retour-listi) izdali se bodo na južni železnici v bodoče (kdaj? ni še določeno) tudi mej Gradcem, Mariborom, Celjem, Ptujem, Središčem, Čakovcem in Slovensko-Bistrico.

— (G. Vinko Novak), znani risar Valvazorjeve nove izdaje, opustil je trgovino in prevzema odslej naročila vsakovrstnih risarij, kamnopsnih in kaligrafskih del. Tudi poučuje v risanju in slikanju. (Konjuške ulice št. 1. nadstropje I. — ali pa pri P. Kajzlu na Starem trgu.)

— (V Celji) otvorila sta začetkom tega meseca dva narodnjaka gg. Vanič in Jerman v svoji lastni (poprej Ripšlovi) hiši trgovino s suknem, platnem, tkanim blagom itd. S tem izpolnila se nam je že davna želja, da imamo v Celji v tej stroki narodno prodajalnico. Želeč gg. začetnikoma najboljši vspeh, opozarjamo Slovence v Celji in po Savinjski dolini, da ja podpirajo po gaslu „Svoji k svojim!“

— (Duhovenske spremembe v Lavantinski škofiji.) G. Albin Švinger, župnik pri sv. Miklavži, imenovan je dekanom za Veliko Nedeljo. — Gosp. dr. Josip Šuc, mestni župnik v Slovenjem Gradci, imenovan je upraviteljem Šmartinske dekanije pri Slovenjem Gradci. — Župnika sta imenovana gg.: Martin Napast za Veliko Nedeljo, Jakob Cajnkar pa za Ormož.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Kostanjevica 9. julija. Toča v 6. dan julija pobila je osem davkarskih občin. Le malo strni dosedaj pod streho, drugo omlačeno po toči. Ljudstvo obupano. Škoda ogromna.

Pariz 8. julija. Courcy brzopaval je včeraj iz Hue-a: Francozi so neomejeni gospodarji mesta. Požari se še ponavljajo. Kraljeva palača, v kateri je ogromnega bogastva, ni poškodovana. Sovražnike smo razpršili.

Madrid 8. julija. Predvčeraj na Španjskem 736 ljudi za kolero umrlo. Na novo zbolelih je 1708, mej temi v Valenciji 926.

Madrid 8. julija. Včeraj tukaj 6, v provinciji Valenciji 408 za kolero umrlo.

Kazne vesti.

* (Dragi volilci.) Pri zadnjih volitvah izdal je marsikateri kandidat veliko denarja. Tako se pripoveduje, da je Schönerer za svoj mandat najmanj 15.000 gld. potrosil. Štirinajst dni bilo je 40 plačanih agitatorjev z Dunaja neprestano na nogah. Vsak imel poseben voz, povrnili so se mu troški in služil je po 5 gld. na dan. Razen tega bilo je krajnih agitatorjev, ki so volilce obdelovali in zalivali z brezplačnim pivom in vinom. Jednaka, kakor v Zwettlu, godilo se je tudi v Melku, Mistelbachu, Klosterneuburgu in Amstetten-u. Na Dunaji bile so volitve za levičarje posebno drage in govori se o veliko in veliko tisočakah.

* (Goreč model.) Pred nekoliko dnevi pogorelo je litavsko mesto Grodno do tal. Poljaki tekmujejo v milosrdnosti, da bi pomagali nesrečnim pogorelcem. Iz Varšave odposlali so cele železniške vlake z živežem, obleko in celo z zidarskimi gradivom na pogorišče. Dobrodejna društva prirejajo veselice pogorelcem na korist. Tudi poljski pisatelji in umetelniki nečejo zaostajati pri splošnej dobrodelnosti in sklenili so, da se izda knjižica z naslovom „Za pogorce“. Ilustrovanje te knjige izročilo se je znanemu slikarju Adrioliju. Da bi prizor požara kolikor možno pristno narisal, zažgal je slikar Adrioli v 2. dan t. m. svojo lastno hišo v selu Brzege. Ko je plemen bil že velik in že dovolj viden, začel je umetelnik hladnokrvno gasiti. S pomočjo svojih služnikov ukrotil je v jednej uri ogenj. Hišo so rešili, le kuhinja je precej poškodovana. Adrioli pa bode sedaj pristno po naravi narisal požar.

* (Novi ruski oklopnici.) Na novi admiraliteti v Peterburgu začeli so delati novo oklopnico „Car Aleksander II.“ V 30. dan junija bilo je svečano blagoslovljenje. Ta oklopnica odmerjena je za Baltsko morje, bode 326 čevljev dolga, 67' široka in bode nosila 8400 ton. Oborožena bode s

14 kanoni. V isti dan spustili so z rusko-francoske ladijetsalnice oklopno korveto „Rindro“ v morje. Slednja je 265 čevljev dolga, 45 čevljev široka in drži 2950 ton.

* (Dve veliki tabačni tovarni) pogoreli sta v Ameriki. V 6. dan t. m. pogoreli sta tabačni tovarni v Houghtonu (Wisconsin). Ogromno blaga uničenega, 500 delavcev ob kruh. Ker je bila več tednov suša, vse mnogobrojne požarne brambe neso mogle ustaviti grozovitega ognja. Škoda ceni se nad 500.000 dolarjev.

Poslano.

Janezu Svetetu v Rakitni nad Borovnico!

(Odgovor na „Poslano“ v „Slov. Narodu“ št. 145.)

Zadnji „Brenclj“ v listnici to-le piše: „Gosp. J. J. v V. Res je več ko čudno, če župan prodaja smreko za frakelj šnopsa. Je moral šnops prav dober ali pa sureka prav slaba biti.“

Vi te besede obračate na-se in še pravite, da ste „Brenclja“ zatožili! Čudno, zakaj pa? Saj Vi niste noben župan, mi imamo našega župana v Preserji! Saj nobeden ne more misliti, da so besede ravno v Rakitno namenjene in da bi ravno na Vas letele! Vi pa nam greste sedaj pravit, da so Vas gorejše besede spekle. Bránite se, ko Vas nobeden ni napadal! Sedaj res lahko mislimo, da morebiti pri gospodarstvu naše vasi, ki ga Vi vodite, ni vse v redu, ker se Vam na tak način vest oglašja. No, pa saj bo slavni deželni odbor razsodil!

Če si pa že nakopljete tako čast, mene imate pustiti v miru in nemate mojega imena razobešati po časnikih! Kar mi očitata, da imam v svoji gostilni čez noč „razgrajče“, to ni res; če bi bilo res, Vi bi me bili že davno v kako kazen pripravili.

Zavoljo Vašega „Poslanega“ se po pravici vsa fara od smehu lomi!

Janez Opeka,

obč. odbornik, gostilničar in posestnik v Rakitni.

(412)

Tuji:

8. julija.

Pri Stonu: pl. Gregorič z Dunaja. — Bochina iz Budimpešte. — Oswald z Dunaja. — Galatin iz Celovca. — Riviere iz Pariza. — Kern z Dunaja. — Neuwirth iz Trsta. — Lamprecht z Dunaja.

Pri Valter: Tropiani iz Trsta. — Reich, Eger iz Prage. — Vrotzakak, Schik z Dunaja. — Gärtner, Mahkovec iz Trsta. — Rizoli iz Rudolfovega.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
8. julija	7. zjutraj	737-74 mm.	16-4° C	sl. svz.	jas.	
	2. pop.	736-12 mm.	26-4° C	sl. svz.	jas.	0-00 mm.
	9. zvečer	736-8 mm.	19-0° C	sl. svz.	jas.	

Srednja temperatura 20-6°, za 1-8° nad normalom.

Dunajska borza

dné 9. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 75 kr.
Srebrna renta	83 „ 55 „
Zlata renta	109 „ — „
5% marcna renta	99 „ 70 „
Akcije narodne banke	863 „ — „
Kreditne akcije	285 „ 80 „
London	124 „ 60 „
Srebro	— „ — „
Napol.	9 „ 87 1/2 „
C. kr. cekini	5 „ 89 „
Nemške marke	61 „ 10 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 127 „ 75 „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 167 „ 75 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109 „ 05 „
Ogrska zlata renta 4%	98 „ 95 „
„ papirna renta 5%	92 „ 55 „
5% štajerske zemljišče odvez oblog	104 „ — „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 116 „ — „
Zemlj. oblog avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124 „ — „
Prior. oblog Elizabetine zapad. železnice	114 „ 25 „
Prior. oblog Ferdinandove sev. železnice	106 „ 25 „

Naznanilo in priporočba.

Podpisana Vanič in Jerman naznanjava slavnemu p. n. občinstvu uljudno, da sva s početkom meseca julija 1885 začela in odprla v svoji lastni hiši (poprej g. Ripšlnovej)

v Celji štev. 39 na voglu pošne in graške ulice

svojo štacuno in trgovino z različnim suknenim, platnenim in tkanim blagom, prtenino in vsake vrste drobnarijo

pod firmo

VANIČ & JERMAN.

Trudila se bodeva, kolikor je v najinih močeh, da hitro in dobro, pošteno in po ceni nstrezeva željam vseh častitih kupovalcev, kateri nama naklonjenost in zaupanje izkažejo.

Zagotavljava, da imava na prodaj čisto novo robo in smeja trditi, da nikdo ne bo šel nezadovoljen iz najine štacune.

Prosiva zatorej uljudno za zaupanje, naklonjenost in prav obilno obiskovanje najine trgovine.

V Celji, dne 8. julija 1885.

(413—1)

VANIČ & JERMAN.

Kreditne srečke	100 gld. 175 gld. 75 kr.
Rudolfove srečke	10 „ 17 „ 75 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 98 „ 25 „
Tramway-društ. velj.	170 gld a. v. 195 „ 50 „

Izurjenega

koncipijenta

s pravico namestovanja vsprejme takoj

(410—2) Dr. Josip Sernec, advokat v Celji.

Kovaškega učenca,

kateri mora takoj ustopiti, išče

Štefan Keršič,

kovaški mojster v Spodnji Šiški poleg Ljubljane.

(397—2)

Ptujska vina.

1884. leta malo rezno	gld. 8 do 12
1883. „ milo in fino	„ 13 „ 16
1884. „ var-vino svitlorudeče	„ 11 „ 14
pravi vinski Jesih	„ 11 „ —

prodaja na hektolitre

(313—7)

Jos. Kravagna v Ptui.

Naznanilo.

Podpisana slav. p. n. občinstvu udano naznanja, da bode

kamnoseško obrt

po ranjem svojem moži nadaljevala pod svojim imenom ter priporoča svojo zalogo opeke in kamenja in prosi za mnogobrojna naročila.

(396—2)

Marija Vodnik

v Ljubljani in v Podutiku.

Salicilna ustna voda,

aromatična, upliva oživljajoče, zapreči pokončanje zob in odpravi slab duh iz ust. 1 velika steklenica 50 kr.

Salicilni zobni prašek,

splošno priljubljen, upliva zelo oživljajoče in napravi zobe blesteče bele, a 30 kr. (404—1)

Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto na deželo:

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Slomšekovih zbranih spisov IV. knjiga:

„RAZLIČNO BLAGO“

ravnokar izdana, dobiva se pri izdajatelji č. g. Mih. Lendovšek-u v Makolah (Maxau bei Pölschach) po goldinarji s poštnino vred. Tržna cena po knjigarnah jej je: 1 gld. 40 kr. za trdovezan 1 gld. 30 kr. za broširan izvod. — Obsega tri oddelke: I. „šola in odgoja“ str. 180; II. „narodna politika in narodno gospodarstvo“ 183—354; III. „razna tvarina“ 357—428. (363—4)

IVAN LAPAJNE v KRŠKEM

je izdal sledeče

knjige in knjižice

za ljudske šole in učitelje:

a) Praktično metodiko	cena 80 kr.
b) Prvi pouk	„ 60 „
c) Fiziko in kemijo	„ 60 „
d) Prirodopis	„ 56 „
e) Zemljepis	„ 26 „
f) Geometrijo	„ 24 „
g) Malo fiziko	„ 23 „
h) Domovinoslovje	„ 20 „
i) Pripovedi iz zgodovine Štajerske	„ 6 „
j) Opis krškega okrajnega glavarstva	„ 30 „
k) Zgodovino štajerskih Slovencev	cena 1 gld. 20 kr.

Isti pisatelj ima v zalogi tudi razne pisanke in risanke, potem:

(232—25)

mali slovenski zemljevid Kranjske dežele

z deli sosednih kronovin cena 1 kr.

ter slovensko-nemški zemljevid Avstrijsko-

Ogerske „ 1 „

in zemljevid Krškega okraj. glavarstva „ 5 „

Poročilo velike važnosti!

Zanesljivo in radikalno ozdravljenje

epilepsije

(padavice)

z novim, temeljito izkušenim sredstvom.

Dočim se je tudi po neprestanej porabi bromovega kalija le v redkih slučajih moglo konstatovati ozdravljenje te bolezni, se je sedaj posrečilo pripraviti zdravilo, ki je pokazalo največje uspehe, zanesljivo in radikalno pomaga v vseh kroničnih slučajih ter je zategadelj velikega pomena za vse bolnike, ki so dozdaj zastoj iskali pomoči proti tej strašnej bolezni.

Mnogobrojna spričevala in premije od oseb vseh stanov.

Za ozdravljenje potrebna zdravila z vodom, kako jih rabiti, razpošiljajo se v originalnih zavitkih proti poštnemu povzetju ali predpošiljati zneska 20 frankov ali 16 mark. (110—20)

Naročila naj se adresujejo neposredno na me.

S. Riebschläger, specialist.

Berlin S., Brandenburgstrasse 35.

V petek 10. in v soboto 11. julija

v tukajšnjem

deželnem gledališči

samo dve predstavi,

kateri bosta dala

slavna čitatelja mislij

HOMES in gospa FEY.

Kasa se odpre ob 1/2 7. uri. Začetek ob 8. uri zvečer.

Navadne gledališke cene.

(400—3)

Ustopenice se prodajajo v gledališkem posloplji.

Rákóczy

BUDIMSKA

GRENCICA,

katero so analizovali in označili deželna akademija v Budim-pešti, profesor dr. Stölzel v Monakovem, profesor dr. Hardy v Parizu in profesor dr. Tichborne v Londonu, priporočajo profesor dr. Gebhardt v Budimpešti in nedavno profesor dr. Rokitsky v Inomostu, profesor dr. Zeissel na Dunaji in profesor dr. Sigl v Stuttgartu in druge medicinske kapacitete zaradi njegove bogate vsebine lithiona; posebno uspešno se uporablja pri trdovratnih boleznih prebavnih organov in zaprtji vode ter se pred vsemi znanimi grenčicami posebno izredno priporoča. — Dobiva se po vseh špicerijskih prodajalnicah in prodajalnicah mineralnih vod, kakor tudi skoraj v vseh lekarnah in droguerijah, vedno na novo natočena. — Prosi se, da se zahteva izrečno Budimska Rákóczy. (213—12)

Lastniki: bratje Loser v Budapešti.